

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Kato. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemži nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v petek 12. junija 1896.

Letnik XXIV.

Avstrijska delegacija.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je včeraj posvetoval se o kreditu za Bosno in Hercegovino. Delegat Kramar graja, da vlada ni predložila računskega zaključka. Ker Avstrija plačuje armado v zasedenih deželah, se ne more trditi, da Bosna sama pokriva svoje troške.

Govornik ugovarja, da je na ogerski razstavi bosanski paviljon, ker Bosna ni ogerska dežela in ne bode. Uprava v Bosni ni najboljša, ker prebivalstvo ni zadovoljno. Desetina bi se morala plačevati v pridelkih, ne v denarjih. Minister Kallay hoče novo narodnost v Bosni. Namesto da bi vlada podpirala konjske dirke, naj pospešuje konjerejo. Delegat Dumba naglašuje, da treba zboljšati davčne razmere v Bosni. Kmetje morajo dobiti toliko zemljišča, da morejo preživljati svoje družine. Bareuther izraža željo, da bi Bosna in Hercegovina donasali k skupnim stroškom.

Državni finančni minister Kallay naglašuje važnost železnice do Splita. Bosanska uprava kupuje le avstrijske in ogerske izdelke po kvotnem razmerju. Razvoj poljedelstva je počasen vsled uvoza vnanjega blaga. Prebivalstvo se množi, varnost je prav dobra. Uprava se mora urediti po okrajih. Bosna in Hercegovina sta se že dvakrat vdeležili razstav na Dunaji. Ali je prebivalstvo zadovoljno, tega minister ne ve, slabše gotovo ni, ko pred l. 1878. (To je pač slaba tolažba! Op. ured.) Državnega odkupa zemljišč bi prebivalstvo danes še ne moglo plačevati. Desetina je sicer slab zistem, a minister ne ve boljšega. Saditev pese napreduje. Vsakdo, pravi minister, je lahko Srb ali Hrvat, kakor hoče, toda vlada pozna le bosanski jezik. Po zasedanji teh dežel je Avstrija postala balkanska država. To stališče treba utrditi, ker je na korist državi.

Borba za prvenstvo v stranki prava.

Iz Zagreba, 3. junija.

Znano je, s kolikim veseljem je narod hrvatski pozdravil zjedinenje obeh naših opozicijskih strank, saj se je nadjal, da se bode s tem važnim dogodkom odbrnilo na bolje tudi z našo politiko. Ali ta radost je trajala le malo časa, kajti kmalo je zopet nastal med strankama prepir, ta nesrečni ali trajni spremljevalec slovanskih narodov. Stranki prava niso bile povoljne pogodbe sporazumljenja ter je nastopila zopet svojo staro pot, dokler se tudi ona sama ni razcepila na dva tabora, katera še zdaj čaka na zjedinenje.

Glavno besedo pri vseh teh dogodkih je vodil dr. Frank. Kot poslanec si je znal pridobiti nekaj privržencev stranki prava, h kateri je tudi slednjič pristopil, ker je sprevidel, da ne bode mogel v saboru kot divjak delovati. S svojimi govori je sprožil marsikaj dobrega, to se mora priznati, posebno si je dal mnogo truda, da razjasni naše finančne zadeve nasproti Ogerski. Ko je pa dr. Anton Starčević obolel, pridobil ga je popolnoma zase ter se je mislilo, da ga je opredelil tudi za svojega naslednika v vodstvu stranke prava. Drugi skromen mož si gotovo ne bi bil proti volji mnogih članov te stranke prisvojil vodstva, nego bi bil prepustil tako

važno zadevo stranki sami, da jo reši po svojem najboljšem prepričanju. Ta vladohlepnost Frankova je bila največ kriva nesrečnega prepira, kajti vsi bolji in umnejši možje so se vzdignili proti takemu početju. Ali Frank jih je iz svoje stranke izobčil, in tako je bila stranka razcepljena. Vsa prizadevanja, da se zopet zjedini, so ostala do dandanes brezvspešna, če tudi je bilo po zadnjih dogovorih sodeč, precej nade, da se ta želja hrvatskih rodoljubov izpolni. Vsprejete so tudi vse točke sporazumka razun one o pravu glasovanja. Dne 8. junija bi se imelo namreč odločiti v glavni skupščini o točkah sporazuma. Frakcija, protivna dr. Franku zahteva, da naj glasujejo o tej zadevi vsi člani kluba, ki so bili člani, preden se je klub stranke razcepil; dr. Frank pa hoče, da glasujejo tudi oni člani, ki so kasneje pristopili klubu. — Tako se aadja dr. Frank, pa bo mogel dobiti on večino zase. Ker pa njemu protivna stranka noče vsprejeti tega predloga, nadaljujejo se še dogovori o tej zadevi. Iz vsega se vidi, da je otalo dr. Franku do vodstva stranke, kajti po našem mnenju bi v takem položaju moral vsak pravi rodoljub odstopiti, čim bi opazil, da je njegova oseba komu na potu. Večje je rodoljubje služiti v stranki kot prost bojevalec, nego pa biti vodja nesložne stranke. Stranka zna že sama razsoditi, kdo je sposoben pa tudi vreden, da jej bode vodja.

In ravno zdaj, ko se dr. Frank bori za prvenstvo v stranki prava, odkrile so se prav neugodne stvari o delovanju njegovega brata Jakoba Franka na žurnalističnem polju. Za osvečo, ker oba Franka nista po mnenju naših socijalnih demokratov branila zahteve delavskega stanu, nego ga samo hotela upotrebiti v svoje svrhe, prinesel je organ socijalnih demokratov, „Sloboda“, faksimile nekega rokopa Jakoba Franka, kateri se je našel v redakciji mažaronskega lista „Drau“ v Oseku. To je bil spis, v katerem omenjeni Jakob Frank v „Drau“ zagovarja nove cerkvene postavbe tudi za Hrvatsko in Slavonijo ter se norčuje s hrvatskimi opozicijonalci, da so oni sploh preslabi, da bi mogli zabraniti kaj takega, ko bi le sabor hotel ta predlog spraviti na dnevni red. Ravno takrat so pa izhajali v zagrebškem opozicijskem listu „Agrar Tagblatt-u“ ostri članki proti tem postavam, za katere se je znalo, da jih je pisal tudi Jakob Frank. In zdaj je jasno dokazano, da je isti Frank pisal za oba lista v čisto protivnem smislu. Čim se je to dokazalo, moral se je Jakob Frank izseliti iz redakcije „Agrar Tagblatt-a“, ker so to zahtevale odlične osebe pri tem listu. Seveda je to tudi za list prav neugodna stvar, ali še bolj neugodna pa je za dr. Franka, ki se je s svojim bratom Jakobom smatral za najzaslužnejega žurnalista na Hrvatskem. Pravijo, da volk menja dlako, čudi pa ne. In tako je tudi Jakob Frank pokazal svojo žurnalistično čud, ki hrepeni le za zaslužkom. Nočemo trditi, da je tudi dr. Frank nadahnen s takimi nazori, ali čudno se nam zdi, zakaj se toliko bori za vodstvo v stranki prava in zakaj ne prepusti prvenstva kateremu drugemu. Ali pa spada mož morda med one, ki si ustvarjajo, da jih ne more nobeden nadomestiti. Če je tega mnenja, potem se gotovo vara, kar mu bode bližnja bodočnost dokazala.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Namestnik i delegata Kluna. Včerajšnji dunajski listi objavljajo neki dopis iz Budimpešte, ki prihaja najbrže izpod peresa barona Chlumeckega, v katerem se glasi, da se vrši koncem jutrišne seje v poslanski zbornici volitev delegata mesto pokojnega kanonika Kluna. Pri prvotni volitvi se je izvolil sicer posl. Višnikar njegovim namestnikom, toda ker ima poslanska zbornica še nekaj sej v prihodnjem tednu in se torej sedanje zasedanje zaključí, še le koncem prihodnjega tedna, v petek ali soboto se izvoli jutri nov poslanec v delegacijo, kakor tudi v kvotno deputacijo. Jednaki slučajji so se dogajali že v obeh zbornicah in je torej to poročilo povsem verjetno.

Nov dokaz antisemitske nesebičnosti. V včerajšnji seji dunajskega mestnega sveta se je razpravljalo vprašanje o dotaciji prvih mestnih funkcionarjev. O letni dotaciji mestnega župana je poročal podžupan dr. Lueger ter predlagal, naj se zniža njegova plača od 20.000 na 12.000 gld. in funkcijska doklada za mestne svetnike od 3000 gld. na 1500 gld. Mestni svetnik Graf predlaga, naj se zniža stalna plača za podžupana od 6000 na 4000 gld. Imenovani predlogi so se vsprejeli soglasno in antisemitska večina je s tem korakom pokazala, da se ni potegovala zato za vplivna mesta v dunajskem mestnem svetu, da bi bila deležna mastnih plač, kakoršne so določili za svoje židovske pristaše bivši liberalni zastopniki, ampak vodil jo je le blagor dunajskega prebivalstva. Mesto dosedanjih 102.000 gld. bode plačevala dunajska mestna občina le 57.000 za upravitelje mestnega sveta, torej celih 45.000 gld. manj. Dovolj jasen dokaz antisemitske nesebičnosti!

Poslanec Lustkandl pred svojimi volilci. Minulo nedeljo in torek je osrečil svoje volilce v Hainburgu in Schwechatu liberalni in demokratični poslanec Lustkandl z daljšim poročilom o „vspešnem“ delovanju avstrijske liberalne stranke. Govornik je najpreje pojasnoval nastanek liberalizma v Avstriji ter se predrznil izustiti trditev, da je naš vladar pričetnik sedanjega liberalizma. Res je sicer, da je z nastopom vladanja sedanjega avstrijskega cesarja nastopila liberalna doba, toda nikakor ne v tem pomenu, kakoršna je dandanes. Zasijala je namreč takrat zarija prave slobode, ker so se rešili avstrijski narodi raznih bremen, katera so je poprej tlačila. Telega pomena pa sedanji liberalizem ne kaže niti v najmanji meri, vsled tega je njegova trditev abotna in nad vse krivična. Da bi dokazal, koliko dobrot imamo od liberalne stranke, je navajal Lustkandl volilno preosnovo iz l. 1873 in 1884, samoupravo občin in kronovin, upravo novodobnih šol ter celo vrsto naredb, za katere se imamo zahvaliti jedino le delovanju liberalne stranke. Ze ti razlogi sami dokazujejo, da je njegova prva trditev popolno ničevna, kajti sloboda, ki je zavladala pod liberalno kliko, ni vredna piškavega oreha. „Velezaslužni“ poslanec naj malo bolje odpre svoji ušesi, kadar pravi ljudski zastopniki osvetlujejo toli hvalisano slobodo sedanjega veka, in prepričal se bo, ako ima le še količkaj srca za blagor prebivalstva, da se nižjim stanovom pod vlado slavnega liberalizma huje godi, nego ob času suženjstva.

Četrti splošni avstrijski katoliški shod v Solnogradu. Dne 8. t. m. se je vršil osnovalni shod lokalnega odbora za katoliški shod v Solnogradu. Vdeležil se ga je tudi stalni komisar avstrijskih katoliških shodov grof Sylva Tarouca. Stavljeni predlogi so se vsprejeli soglasno in se je določil čas shoda na 31. avgusta, 1. in 2. septembra. Vsa poročila o tem shodu bodo priobčevali katoliški listi „Kirchen-Zeitung“, „Salzb. Chronik“, „Kath. Warte“ in „Arbeiterfreund“. Ob enem s tem shodom se vrši shod odposlanikov delavskih katoliških društev in drugih sorodnih katoliških organizacij. Načelnikom lokalnega odbora je bil izvoljen seminarški profesor dr. I. Altenweisel in je njegovo izvolitev potrdil kardinal in knez nadškof dr. Haller.

Italijansko časopisje o govoru grofa Goluhovskega. Skoro vsi italijanski listi se obširneje bavijo z zadnjim govorom avstrijskega zunanjega ministra grofa Goluhovskega o zunanji politiki. „Osservatore Romano“ povdarja posebno odstavke glede zunanje politike na Balkanu ter pripomni, da so njegove besede, mereče na Italijo, res vitežke. „Tribuna“ piše, da so besede grofa Goluhovskega o evropskem miru našle povsodi veliko zadovoljstvo, kajti govoril jih je v taki obliki, da je popolno izključen vsak dvom. Z odkritim zanimanjem se je dotikal trozveze in se pohvalno izrazil o italijanski armadi, zato mu moramo biti hvaležni. Sedaj so Italijani hvaležni, ako jim dojde od avstrijske strani kaka tolažba, toda po preteku nekaj časa se bodo pa poslanci zopet repenčili nad avstrijsko vlado, češ da „zatira“ italijanske prebivalce.

Reforme za Makedonijo. Kako malo uga-jajo prebivalcem Makedonije dovoljene reforme, je najočitneje pokazal makedonsko - armenski shod, ki se je vršil včeraj v Varni. Udeležila se ga je nebrojna množica ljudstva iz raznih krajev, akoravno so oblastva in policija uporabila vsa sredstva, da preprečijo zborovanje. Nastopilo je več govornikov, ki so odločno obsojali brezpomembnost dovoljenih preosnov ter zahtevali avtonomnih pravic za makedonsko prebivalstvo. Tudi armenski govorniki so pjasnovali svoje težnje ter navduševali poslušalce, naj vztrajajo v boju za svoje pravice. Ljudstvo je glasno pritrdilo namernim govornikom. Dogodil se ni nikak izvanreden slučaj.

Dogodki na Kreti. Kakor razvidno iz zadnjih poročil o nemirih na otoku Kreta, je postala turška vlada skoro brez vse moči in se ji s takim postopanjem, kakoršno kaže sedaj, ne bode posrečilo zadušiti vedno večje in nove nemire. Zunanje vlade pa ne kažejo do sedaj še nikake odločnosti, bodisi da se boje zameriti turškemu sultanu, bodisi da so same preslabotne za potrebno večjo akcijo. Kakor smo že včeraj naglašali, se zanima za kretanske dogodke samo grška vlada in stori kolikor je v njeni moči za nesrečne prebivalce. Odbor, ki vodi sedanji upor, je predložil vladi spomenico, v kateri se stavijo pogoji, pod katerimi odlože svoje orožje in se popolno pomirijo. V spomenici se zahteva, da se nastavi krščanski governer z garancijo zunanjih vevlastij in sicer za dobo petih let. Kreta mora biti v finančialnem oziru popolno neodvisna od Turčije in jej mora pripadati polovica carinskih dohodkov. Orožništvo se mora vojaško organizovati in je v to svrhu ustanoviti posebno vojaško šolo. Generalnemu governerju je izročiti popolno civilno in vojaško oblast in sme potrditi zakone, ne da bi potreboval sultanovega dovoljenja. Včeraj zvečer se je vršil v Atenah mnogoštevilno obiskani shod, na katerem se je razmotrivalo to pereče vprašanje. Turška vlada se bode seveda kar najdalje možno upirala tem zahtevam, toda jedenkrat se bode morala udati, ako bode hotela preprečiti vedno večjo nevarnost.

O zadnji bitki mej Angleži in derviši objavljajo listi obširneja poročila. Nasprotniki angleške ekspedicije so šteli 8000 dobro oboroženih mož pod vrhovnim poveljstvom emira Hamude, ki je z drugimi vojaki vred padel na bojnem polju. Vsa akcija bi se pa ne bila tako srečno izvršila za angleško armado, ko bi se njeni poveljnik ne bil poslužil zvižaje ter nenadno sredi noči napadel nič hudega sluteče afriške rodove. Napadeni derviši so se sicer krepko borili ter dalje časa uspešno odbijali napad, toda manjkalo jim je potrebnega reda. Vkljub odločilni zmagi imajo Angleži v svoji armadi veliko izgubo, katero bodo težko nadomestili s pridobljenim vspehom. Bitka pri Firketu zna imeti za Egipčane v moralnem oziru slabe posledice, ako se namreč kar najhitreje z nova ne organizujejo in operó madež, katerega jim je provzročil nenadni

poraz. Nasprotno bodo pa Angleži nekoliko udušili splošno nezadovoljnost, ki vlada mej merodajnimi faktorji radi porabe egiptskega rezervnega zaklada.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. junija.

† Kanonik Karol Klun.

Velečasten, pokojnika povsem vreden pogreb vršil se je včeraj popoldne, ko smo izročili domači zemlji mrtve ostanke v Bogu počivajočega, žal da toliko prerano umrlega kanonika in poslanca Karola Kluna. — Že ko so truplo pokojnikovo pripeljali v Ljubljano, zbralo se je obilno čestilcev na kolodvoru, ki so spremili truplo v cerkev k sv. Krištofu, kjer je zaprto v prekrasni krsti ostalo do pogreba. Okoli krste je bilo vse polno zelenja in lepih vencev. V Budimpešti je položil venec na krsto predsednik avstrijske delegacije baron Chlumezky, v Ljubljani so vence izročili žalujoči sorodniki, poslanec Povše svojemu najboljšemu prijatelju, poslanec Pfeifer prijatelju, sošolcu in sotrudniku, deželni odbor, klub deželnih poslancev katol. narodne stranke svojemu predsedniku, Ernst grof Wurmbrand itd. — Skupno je bilo 15 vencev, ki so nosili sledeče napise: 1. „Dem verehrten Collegen“ Johann Freiherr von Chlumezky. 2. Oesterreichische Delegation. 3. Ernst Graf Wurmbrand: „Letzter Gruss.“ 4. „Dem unvergesslichen Freunde“ Hedwig Schüler, Südbahn General-Direktors Wittwe und Wilhelmine und Matilde Kromar, k. k. Hofraths Töchter. 5. „Svojemu velezaslužnemu načelniku“ Konservativni klub kranjskih deželnih poslancev. 6. „Svojemu spoštovanemu tovarišu“ Slovenski državni poslanci. 7. „Svojemu velezaslužnemu članu“ Deželni zastop. 8. „Svojemu rojaku in dobrotniku“ Občina Dolenja Vas. 9. Vzemno podporno društvo: „Svojemu odborniku.“ 10. „Najboljšemu prijatelju“ Poslanec Povše. 11. „Prijatelju, sošolcu, sotrudniku“ Pfeifer. 12. „Svojemu članu“ Ljubljanski „Sokol“. 13. „Predragemu bratu“ Zalujoče sestre in sorodniki. 14. „Zadnji pozdrav“ Od Fortunata, Fani in Karola Kluna. 15. „Dem besten Freunde“ Familie Czerny. — Neštete množice ljubljanskega prebivalstva so v sredo in četrtek hitele k sv. Krištofu v cerkev, da so ondi pokropile blagega pokojnika, ter pomolile za njegovo dušo, da so vpričo tako nenadoma umrlega rajnega se spominjali, kako potrebno je, da je človek vedno pripravljen na smrt, ter blagrovale pokojnika, ki je bil po vestnem izpolnjevanju svojih dolžnostij in z neštetimi dobrimi deli, ki so svetu ostala večjidel skrita, gotovo pripravljen tudi za nepričakovano smrt.

Včeraj ob petih popoldne je bilo že polno naroda na pokopališču. Pogreba so se udeležila razna društva, katoliška družba, Vincencijeva družba, kat. društvo rokod. pomočnikov, slov. kat. delavsko društvo, pevsko društvo „Slavec“, ki je oskrbelo v cerkvi in ob grobu krasno petje, vzajemno podporno društvo, telovadno društvo „Sokol“; na pogreb so prišli večinoma vsi deželni in državni poslanci kranjski, s Stajerskega je prihitel iskren pokojnikov prijatelj, državni poslanec Robič, s Koroškega odposlanstvo koroških Slovencev poslanec župnik Einspieler, Vek. Legat, podpredsednik kat. polit. in gospodarskega društva, gosp. Mart. Krejčič, župnik na Vratih in obč. svetovalec Jan. Ure, posestnik v Smartnem pri Celovcu.

Pogreba so se nadalje udeležili načelniki vseh uradov, skoro polnoštevilno so bili navzoči tudi vsi drugi ljublj. odličnjaki raznih stanov, naroda pa je bilo toliko na pokopališču, da je bila tedaj Ljubljana precej prazna. Mesta in občine so poslale k pogrebu svoje zastopnike, vzlasti je bilo mnogo odličnih mož iz ljubljanske okolice, nad 100 duhovnov iz škofije itd. Prezvisešeni gospod knezoškof so v cerkvi opravili molitve, na to se je jel pomikati sprevod po novem pokopališču mimo križa na staro, kjer je bil izkopan pokojnega kanonika Kramarja, strica Klunovega, grob, kamov so pokopali tudi kanonika Kluna. — Tako se je zagrnil grob nad možem, čegar smrt še le je pokazala, kako ga je čislal vsak, ki ga je poznal, in kateremu tudi politični nasprotniki niso mogli odreči svojega najglobljega spoštovanja.

Izrazili so sožalje rodbini Klunovi, oziroma našemu vredništvu mej drugimi nastopni: Dež. glavar Oton Detela, župan ljubljanski Ivan Hribar, poslanci grof Hohenwart, dr. Gregorčič,

dr. pl. Fuchs, rodbini Schüler z Dunaja in Dolinar iz Gradca, odvetnik dr. Josip vitez Tonkli, Ernst grof Wurmbrand, cesarski svetnik dr. Hans Maria Truxa, deželni poslanec Jos. Zelen itd.

Zasluzni pokojnik naj počiva v miru!

„Naša Sloga“ piše: Kanonik Klun je igral kot deželni in državni poslanec v Ljubljani in na Dunaju jedno glavnih ulog v političnem življenju bratov Slovencev na Kranjskem. Kot vodja konservativne stranke in ustanovitelj lista „Slovenec“, se je odlikoval vzlasti na Dunaju v tako zvanem Hohenwartovem klubu. Bil je zelo razumen duhovnik in čestit rodoljub, vendar po naši sodbi preblag in premehak nasproti tolikim sovražnikom našega naroda. Večni pokoj plemeniti njegovi duši!

Praška „Politik“ poroča: S pokojnim poslancem Klun-om je umrl eden onih narodnih mož, ki so stali na čelu, ko se je šlo zato, kako dvigniti svoj narod iz nevrednih razmer, in ki so zato želi — malo priznanja. Bil je prvoboritelj za svoj narod ob času, ko to ni donášalo časti, pač pa mnogo preganjanj. „Nemška doba“ na Kranjskem je poskusila vse, da bi tega delavnega moža storila neškodljivega, da bi ga gmotno uničila in tako pripravila slovenski narod ob voditelja. Toda on je vstrajal v borbi in nemška večina v deželni in obrtni zbornici, ki se je bila Kranjski usilila pod Auerspergovo vlado, umakniti se je morala — gotovo za vselej — naravni slovenski večini. Ko je bilo to delo dovršeno, prišli so mladi nadobudni možje in vsi oni, ki so od strani gledali, ko je bilo čas delati, ter so našli, da so stari pravo za pravo nazadnjaki in klerikalci, ki se morajo z vsemi sredstvi pregnati iz javnega življenja. To se sicer ni še popolno posrečilo, pri zadnjih deželnozborskih volitvah je narod na deželi ostal še zvest svojim starim vodnikom, toda mesta so se pridružila novi stranki. Ponemčevalno delo se je mej tem v senci bratovskega boja mirno a krepko nadaljevalo, ni bilo namreč časa, s tem se še posebej ukvarjati. Kar kak „stari“ v življenju stori, na to se le toliko ozirajo, kolikor najdejo na tem pomanjkljivosti, sicer se vse — zamolči! Sedaj, ko je moz mrtev, spominjali se bodo najbrže tudi njegovih zaslug, kakor je to storilo tukajšno mlado-češko glasilo, ki sicer o Staroslovencih ne ve povedati nič dobrega. Da, tudi pri nas velja pregovor: Kedor hoče v časti biti, mora poprej oči zatisniti. — S pokojnim Klunom pa je umrl jeden najboljših svojega naroda in zanesljiv prijatelj Čehov! Čast in slava njegovemu spominu!

(Povodom smrti † kanonika Kluna) je izrazil brzojavnim potom sožalje Ernst princ Windischgratz prevzvišenemu knezoškofu. V iskrenih besedah je izrazil sožalje tudi visokorodni c. kr. dvorni svetnik dr. Račič knezoškofu in kapitelju.

(Sožalje) povodom smrti preč. gosp. kanonika Kluna je g. državni poslanec Vjekoslav Spinčić izrazil, pišoč: „Iznenadila me je i veoma neugodno dirnula viest o smrti preč. kanonika Karla Kluna, našega druga u carevinskome vieću. Za sve njegove mile i drage izraz najbolnije sućuti! Pokoj vječni blagopokojnemu!“

(Za „katoliški sklad“) podaril je preč. gospod Stefan Jaklič, župnik v St. Vidu pri Zatičini, namesto venca na krsto nepozabnega prijatelja, pokojnega kanonika Karola Kluna, 10 gld.

(Za katoliški sklad) je daroval č. g. župnik Frančišek Porenta 5 gld. namestu venca na grob † kanonika Kluna in župnika Gestrina.

(V spomin pokojnemu kanoniku Klunu.) C. g. Jan. Podboj, župnik v Planini, 10 gld. za slov. katol. delavsko društvo. — G. Fr. Ferline, gostilničar 5 gld. za Jeranovo dijaško mizo. — Gosp. Franc Ksav. Souvan, veletržec 5 gld. za Jeranovo dijaško mizo in 5 gld. za velikovško šolo. — Za katol. sklad gg.: Janez Kljun, župnik v Št. Martinu v Sp. Tuhinju, 5 gld.; Matej Kljun, župnik v Zg. Tuhinju, 5 gld. in Alojzij Bobek, župnik v Godoviču, 5 gld. — Za Jeranovo dijaško mizo: C. g. Jan. Golob, župnik v Podbrezjah, 5 gld. — C. g. Jak. Strupi, beneficijant na Goričici, 5 gld. — C. g. Jan. Lavrenčič, dekan v Smartnem pri Litiji, 5 gld. — C. g. Val. Bernik, župnik na Homecu, 2 gld. 50 kr. — C. gosp. Janez Novak, dekan v Radovljici, 10 gld. — C. gosp. P. Vartolj, župnik v p. v St. Vidu pri Vipavi, 10 gld. — C. g. deželni poslanec Fran Schweiger,

župnik na Radovici, 5 gld. in za velikovsko šolo 5 gld. — Za kat. rokodelski dom na Vrhniki: č. g. Fr. Kummer, dekan na Vrhniki, 5 gld. — Č. g. Janez Kobilica, župnik na Črnučah za dijaško mizo 5 gld. — Č. g. Fr. Zbašnik kot sorodnik za kanonika Kluna spomenik 10 gld. — Nekaj gg. duhovnov iz ribniške doline za dijaško mizo 8 gld. in za kat. sklad 6 gld.

(Pogreb † v. g. župnika Leop. Gestrina) je bil večer iz Leonišča v Vodmatu prav lep. Zbralo se je bilo poleg sorodnikov mnogo njegovih znancev in prijateljev duhovniškega in svetnega stanu, tudi župan gospod Ivan Hribar je skazal zadnjo čast rajniku kot rojenemu Ljubljančanu. Položili so ga zraven njegovega brata. N. p. v m.!

(Iz Notranjsko-Bistriške doline) se nam poroča: Nedavno je umrl v Knežaku na Pivki občespovstovani župnik g. Ivan Strnad, marljivi, prijazni in priljubljeni duhovni pastir. Bil je ranjki župnik Strnad tri leta duhovni pomočnik v Trnovem, kjer je ostal ljudstvu v najboljšem spominu. Zatorej se je mnogo Trnovskih župljanov 31. maja vdeležilo pogreba blagega duhovnika. Naj v miru počiva! — Osem dni za njim je pa v Bistrici v Gospodu zaspal previden se sv. zakramenti, posestnik in občinski odbornik gosp. Andrej Vene, rodod Hrvat iz Fužin, sorodnik in sosed pokojnega slavnega učenjaka, dr. Rački ja. Bil je ranjki „Andraž“ pošten mož, pravi hrvaški poštenjak, odkritosrčen in priljuden, tako, da ga je vsak, kdor ga je poznal, resnično spoštoval. Bil je mnogo let čital. gostilničar. Ko ni še železnica v Reko mimo Bistrice vozila, takrat se je mnogo odličnih tujcev pri Andražu vstavljalo. Najbolj je bil vesel, ko si ga vprašal, kako je bilo takrat, ko je pogostoval tri slavne rojake: škofa Strossmayerja, slavnega jezikoslovca in pisatelja Frana Kurelca in prijatelja iz mladih let dr. Fr. Rački-ja, ki so skupaj v Reko potovali. Pri nas so tako vrli, značajni možje sedaj redke prikazni. Še to omenjam, da je nevarno, da nam vedno in hučo deževje letino vniči. Za nekaj tednov skoraj vsak dan lije dež, kakor iz škafa; polje je silno namočeno; ljudje ne morejo okopavati in pleti. Sadja, posebno krog Prema, ne bo, ker so cvetje in mlado listje vničile nebrojne drobne gosenice. Sadje je pa za naše Berkine glavna stvar, ker si o dobrih letih s tem vse potrebščine pokrijejo. —*

(Napeljava vode Bistrice v Trst.) Poroča se nam: Pred nekaj tedni nam je „Slovenec“ naznanil, da je deželna vlada kranjska odklonila zahtevo Tržaškega mesta, da bi smelo napeljati si vodo Bistrice v Trst, da torej „Tržačani ne bojo naše vode pili“. Skozi dvajset let se je vrstila komisija za komisijo, ogled za ogledom; enkrat smo skorej ves mestni svet v Bistrici gledali, ki je prišel poskušat našo vodo, ogledat si studence. Pogajali so se z lastniki malinov in žag, inženirji so delali načrte, merili svet, narejali proračune. Prišla je lani na svitlo velika brošura, v kateri je bilo vse na tanjko opisano ter izračunjeno, da bi stalo vse delo, brez odkupnine posestnikom mlinov in zemljišč 12,612.789 gld. 48 kr. To bi bila zares ogromna svota, katera bi se porabila za zgradbo velikega vodovoda, kateri bi spadal, kakor pravi brošura, mej najbolj umetna dela te stroke. Prišli so italijanski inženirji na originalno misel, napraviti med Harijami in Klivnikom veliko jezero, v katerem bi se voda potoka Klivnika nabirala, ter o času suše bi po vodotoču voda iz narejenega jezera Bistričanom v obrtniške namene nadomestovala v Trst odpeljano Bistrice. Č. kr. deželna vlada je zavrgla ta načrt, češ, zakaj bi se ljudem dala izprijena in zdravju škodljiva voda, namestu čiste in zdrave studenčnice. Okrajno glavarstvo Postojnsko je bilo v prvi instanci ugodilo Tržačanom; deželna vlada je njih zahtevo iz jako važnih vzrokov odbila. Sedaj so se obrnili Tržačani s prizivom do č. kr. kmetijskega ministerstva, čigar odlok bo končno rešil to važno zadevo. Ako Tržačani zmagajo, bojo morali Bistričanom narediti vodovod od izvirnika in vodnjake po Bistriški občini. Pri vsi obilnosti vode vendar Bistričani o času suše zelo pogrešajo čiste, neokužene vode in tudi slavna vlada pritiska, da se vodovod od studenca napravi, vendar bi svetovali Bistričanom, da počakajo z napravo toliko časa, da ministerstvo Tržačanom reši prošnjo, da se velika svota brez potrebe

ne zavrže. Ako bo morala občina sama drago delo izvršiti, je upanje opravičeno, da ji bo dežela in vlada zdavno pripomogla, ako občinski odbor pravočasno dobro utemeljene prošnje do dotičnih oblastev vložil.

(Zdravje v Ljubljani) od 31. maja do 6. junija: Stevilo novorojencev 20, mrtvorojencev 2 in umrlih 17. Mej njimi za vratice (davico) 1, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 13; med njimi 1 iz zavoda. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škariatico 7, za vratice 5, za rudečico 2.

(Svarilo.) Pod tem naslovom smo objavili svarilo gosp. Sakserja iz Amerike, naj sedaj ne hodijo Slovenci v Ameriko. Nato smo prejeli nastopni popravek: Na podlagi § 19 tiskovnega zakona popravim članek „Svarilo“ v številki 130 letošnjega „Slovenca“, kateri meri očitno na mojo osebo, ker sem jaz jedini privilegirani agent v Ljubljani za voznje v Severno Ameriko — sledeče: Ni res, da sem jaz dobil v Ljubljani privilegij ali koncesijo ljudi slepariti, begati in jih izročiti zloglasnemu milijonarju in agentu M. v Bremenu — temveč res je, da je visoko č. kr. ministerstvo za notranje zadeve z odlokom od 4. julija 1894 št. 16.151 dovolilo dunajskemu zastopu velike in solidne parobrodne družbe za Severno Ameriko „Norddeutscher Lloyd in Bremen“, da sme v Ljubljani meni izročiti agenturo, katero je visoka č. kr. dež. vlada za Kranjsko potrdila; res je torej, da jaz zastopam uradno dovoljeno družbo, res je, da jaz ljudi nakažem tej pošteni parobrodni družbi in ne agentu M.; res je, da imam gotove odobrene tarife in da ljudem ne računam ne krajcarja več. Ni res, da sem koncesioniran ljudolovec, temveč res je, da se odkar obstoji moja agentura, skoraj vsi potovalci v Ameriko sami oglašajo z velikim zaupanjem pri meni, ne da bi jih bilo treba nagovarjati. Zatorej ni res, da odkar obstoji ta agentura v Ljubljani, se ljudje pritožujejo, temveč res je, da odkar ta agentura obstoji, so ponehali zloglasni zakotni agenti v Ljubljani, ki so res sleparili, in namesto teh je stopila moja agentura na Marije Terezije cesti v Ljubljani, katera se od mestnega magistrata nadzoruje in že štiri mesece brez najmanjše pritožbe pošteno in cenno posluje. Zatorej tudi ni res, da se izseljencem denar izvabi, nasprotno je res, da moja agentura varuje izseljence pred sleparji. V Ljubljani, 10. junija 1896. Julij Schillinger, ljubljanski zastopnik parobrodne družbe za Severno Ameriko „Norddeutscher Lloyd in Bremen“.

Opomba uredništva: Ker g. popravljatelj v dotični notici ni bil imenovan in tudi vredništvo ni vedelo, da to njega prizadeva, zato bi ne bili dolžni vsprejeti popravka. Toda zvedeli smo, da se pri tem gre le za mejsebojno konkurenco, zato smo popravek vsprejeli. Čudno se nam pa le zdi, zakaj da g. Schillinger tako hiti popravljati dopis, v katerem ni niti imenovan, ako tako solidno postopa pri svoji agenturi, kakor se sam hvali.

* * *

(Samomori v mesecu maju na Dunaju.) V minulem mesecu se je v dunajskem okrožju prostovoljno usmrtilo 56 oseb, mej temi 12 žensk. To je največje mesečno število samomorov na Dunaju v zadnjih desetletjih. Od teh nesrečnikov se jih je obesilo 19, mej temi 3 ženske, ustrelilo 14 (1 ženska), utopilo 9 (2 ženski), zastrupilo 6 (3 ženske), 2 moža sta se vlegla pod voz, 1 mož in 2 ženski so se spustili iz visočine na kamenita tla, 2 moža in jedna ženska so si pa prerezali vrat. V aprilu letos je bilo 25 samomorov, v maju minolega leta pa 35.

Društva.

(„Slavčeva“ velika ljudska veselica.) Ker se je ta veselica preložila na nedeljo 14. t. m., je imel pomnoženi odbor še nekoliko časa ter je že itak bogati vspeled pomnožil še z nekaterimi novimi točkami, posebno se trudi odsek za ljudske igre in odsek za olepšavo vrta, kateri bode z zelenjem in eksotičnimi cveticami okrašen. Kakor smo že zadnjič poročali, nastopijo č. dame v narodnih nošah, kot posebno pa je omenjati „male“ 5 let stare domorodkinje, katera pri tej priliki prvokrat nastopi. Dal Bog lepo vreme in mnogobrojne udeležbe.

(Mestna hranilnica v Radovljici) prične svoje poslovanje dne 15. junija t. l. v hiši g. Sittiga, uradno potrjenega geometra na glavnem trgu nasproti č. kr. uradov. Glede podrobnosti opozarjamo na današnji inserat.

(Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu.) Vabilo na veselico, katero priredi rojansko pevsko društvo „Zarja“ na dvorišču gosp. Iv. Boleta v nedeljo, dne 14. junija. Vspeled: 1. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“, moški zbor. 2. „Deklamacija, deklamuje gđe. A. Petrič. 3. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. 4. H. Volarič: „Venec narodnih pesmi“, moški zbor. 5. H. Sattner: „Nazaj v pluinjski raj“, mešani zbor. 6. Fr. Rebec: „Na mostu“, gluma v jednem dejanju. 7. Prosta zabava. mej posameznimi točkami svira domača godba švedenjska. Vstopnina za osebo 30 kr., sedeži 10 kr. Začetek ob 6. uri zvečer. Ker je čisti dobiček namenjen društvenemu zakladu za vzdrževanje narodnega petja, in ker so pevska društva velike važnosti za razvoj narodnega mišljenja po tizaški okolici, upati je velike udeležbe iz mesta in okolice. Predplačila se radovoljno vsprejemajo. — K obilni udeležbi uljudno vabi društveni odbor.

Telegrami.

Budimpešta, 12. junija. Budgetni odsek avstrijske delegacije je rešil danes proračun za najvišji računski dvor, državno finančno ministerstvo, dalje carino in poročilo delegata Dumba o zunanjem ministerstvu. — V poročilu se odobravajo izjave grofa Goluhovskega o zunanji politiki, razmerje do posamičnih držav, posebno Nemčije, Italije in Rusije, namere Avstro-Ogerske gledé politike na Balkanu ter se izraža kabinetoma zaupanje.

Budimpešta, 12. junija. V večerni seji budgetnega odseka avstrijske delegacije je vprašal delegat Russ povodom razprave o proračunu za pomorstvo, zakaj se ne naroča potrebno sukno pri domačih tvrdkah. Admiral baron Sterneck odgovarja, da so se večkratni poskusi izjalovili. Jednako je odgovarjal Sterneck na vprašanje del. Kramara in Lupula glede premoga. Na poziv grofa Falkenhayna, naj se pospeši izgotovitev novih ladij, je odgovoril admiral, da se je treba ozirati na budget. — Proračun se je vsprejel nespremenjen.

Barcelona, 12. junija. Guverner je odredil, da se morajo aretovati vsi v Barceloni in okolici stanujoči anarhisti.

London, 12. junija. „Times“ poroča iz Kaneje: Ker je razdejanih več vasij v zahodnem delu otoka, se je podalo 5000 prebivalcev v gorovje, kjer trpè največje pomanjkanje. — Konzuli so pri Abdulah-paši skupno ugovarjali zoper počenjanje turških vojakov.

Preizkusili in priporočili

so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-17) 1

Umrli so:

10. junija. Anton Lumbar, delavec, 36 let, Trnovske ulice 11, vsled raka.

Tujci.

9. junija.

Pri **Maliču**: Biedl, Bloch, Langraf, Schantz, Reisner in Pernold z Dunaja. — Aichwalder iz Celovca. — Rudiger iz Gorice. — Hoebel iz Halle. — Hofbauer iz Tržiča. — Teplej, Kocelj iz Žleba. — Nowotny iz Grada. — Liani iz Pulja. — Lukas iz Solnograda. — Ebner iz Velikoveca.

Pri **Lloyd**: Hartkopf iz Magdeburg-a. — Kraup iz Budimpešte. — Palter z Dunaja. — Serugros iz Grada.

Pri **Južnem kolodvoru**: Stamats iz Mokronoga. — Golješek iz Gorice.

Pri **avstrijskem caru**: Winterhalter iz Karlova. — Žvan iz Boh. Bistrice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
11	9. zvečer	732.7	16.1	sr. jzrh.	oblačno	
12	7. zjutraj	733.8	14.6	sl. sszh.	skoro oblč.	10.0
	2. popol.	735.1	16.1	sr. jzrh.	oblačno	

Srednja večerajna temperatura 17.8° in za 0.5° nad normalom.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurznem listu za znamovanih menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

„SIČARA“.

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj z 36 litri, cena 33 kron franco štacija Slavonski Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

(397 33-10)

Ravnokar je izšel v naši zalogi: 379 10-10

Šaljivi Slovenec

zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov, nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja.

Strani 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg, knjigarna v Ljubljani.

Po tovarniški ceni.

R. Miklauc v Ljubljani

naznanja, da se je

preselil z dném 28. maja v svojo barako

za škofijo, za vodó, kjer prodajo moko

in je primoran radi majhnega prostora svojo zalogo zmanjšati.

Prodaja najraznovrstnejše manufakturno in kramarsko blago do preklica

po tovarniški ceni.

Za poletje je dobil vsakovrstno novo blago: posebno lepo blago za gvante, židane rute, cajg za hlače, lep kambrik in satin.

Na izbiro ima tudi tistahe, antle in razne brisalke; svetuje torej vsakomur, komur je ležeče da po ceni kupi, naj ne zamudi te res izredno ugodne prilike.

437 3-1

Po tovarniški ceni.

Na debelo in na drobno.

Na debelo in na drobno.

Izpraznjena je 429 3-3

služba mežnarja in organista v Goričah.

Prosilci naj se izkažejo s spričevali ceclijanske šole in npravnostnim spričevalom svojega g. župnika pri tukajšnjem župnem uradu. — Treba, da se služba takoj nastopi.

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune priporoča

Katol. tiskarna v Ljubljani.

Št. 18.029.

430 3-3

Razglas.

V smislu § 53 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo računani o prejemkih in stroških

1. mestne blagajnice,
2. ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske bolnice in
4. ustanovnega zaklada za 1895. leto,

od danes naprej 14 dni javni razgrnjeni v tukajšnjem ekspeditu občanom na vpogled.

Pri pretresanju in konečni rešitvi teh računov vzel bode občinski svet navedene opazke o njih v predvarek.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

6. dan junija 1896.

Razglas.

Mestna hranilnica v Radovljici

prične poslovati dné 15. junija 1896. l. na podlagi od vis. c. kr. deželne vlade za Kranjsko v imenu vis. c. kr. ministerstva notranjih stvari potrjenih pravilih v hiši g. Sittiga. uradno potrjenega geometra, nasproti c. k. uradov na Glavnem trgu ter bode imela uradni dan vsak delavnik od 9. do 11. ure ob nedeljah in praznikih pa od 9 do 10. ure dopoldne.

Ta čas vsprejemale se bodo vloge, za katere jamči mestna občina radovljiška in katere se bodo obrestovale do zneska 10.000 gld. po 4%, nad 10.000 gld. pa po 3,6%. Nevzdignjene obresti pripisovale se bodo poluletno kapitalu.

Vloge se bodo uporabljale v prvi vrsti za posojila na nepremična posestva pred vsem v radovljiškem okraju in v gorenjskih krajih sploh, potem pa tudi v drugih krajih na Kranjskem in tudi na vse druge v § 25. pravil našete načine.

Prošnje za posojila se vsprejemajo vsak uradni dan in rešujejo prav v kratkem.

Posojila se bodo obrestovala po pet od sto za celo leto in vračala s stalnimi anuitetami po navadi po tri od sto na pol leta, tako, da izplača dolžnik posojilo v 36 letih. S primerno večjo anuiteto uniči dolžnik posojilo v krajši dobi.

Ravnateljstvo obstoji sedaj iz sledečih gospodov:

Al. Roblek, mestni župan, lekarnar in posestnik kot predsednik; Alfr. Rudesch, c. kr. notar, kot namestnik in pisarnični predstojnik; Andrej Pečar, nadučitelj, Oton Homann, trgovec in posestnik in Matej Kosmač, posestnik in gostilničar, kot člani.

Pravila in pojasnila se dobivajo brezplačno.

431 3-1

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Radovljici,

dné 9. junija 1896.

Predsednik:

Al. Roblek l. r.

Pisarnični predstojnik:

Alfr. Rudesch l. r.

Vsled podiranja hiše 423 6-5

v Špitalskih ulicah št. 6

se prične popolna

razprodaja manufakturnega blaga

Fr. Petrič-a.

Prodajalo se bode pod tovarniško ceno.

Le kratek čas.

Dunajska borza.

Dné 12. junija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 35
Avstrijska zlata renta 4%	122 . 70
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 . 30
Ogerska zlata renta 4%	122 . 89
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98 . 85
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	962 . —
Kreditne delnice, 160 gld.	350 . 50
London vista	120 . 05
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 82 ¹ / ₂
20 mark	11 . 75
20 frankov (napoleonador)	9 . 52 ¹ / ₂
Italijanski bankovci	44 . 55
C. kr. cekini	5 . 65

Dné 11. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 . 25
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 . 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . 75
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	138 . 50
Dunavske vranavne srečke 5%	126 . 50
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 . —
Posojilo goriškega mesta	112 . —
4% kranjsko deželno posojilo	98 . 50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 25
Prijoritete obveznice državne železnice	222 . 50
južne železnice 3%	169 . 25
južne železnice 5%	129 . 25
dolenjskih železnice 4%	99 . 50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 . —
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . —
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . —
Salmove srečke, 40 gld.	69 . —
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 . —
Ljubljanske srečke	22 . 75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 . 25
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3415 . —
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	426 . —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 . 50
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61 . —
Montanska družba avstr. plan.	79 . 75
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 . 25
Papirnih rubljev 100	127 . 25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.